

سفری بالمان

(۴)

تزلزل نظام خانوادگی

زندگی خانوادگی که بخش کوچکی از زندگی اجتماعی است؛ و دیشدا ساس جامعه‌های بزرگ را تشکیل میدهد، بیش از هر چیز به مردم عواطف نیازمند است فضول گون زندگی انسان از محیط خانه شروع؛ و در همین حاپیان میرسد، وقتی محیط خانه بکانون خوشبختی آسایشگاه دلپذیر و آرام مبدل می‌شود که زندگی آن‌ها بر می‌جور پیوند قلبی و اعتماد و اطمینان منقابل چرخیده صمیمت، پر امون معاشر تهای آنان سایه افکند؛ و خلاصه هر قدر پیوند های روحی و اخلاقی میان اعضاء خانواده محکمتر باشد بهمان نسبت سعادت و خوشبختی در آن محیط بیشتر خواهد بود چه انسان در صحنه پرغوغای حیات فوق العاده با سودگی خیال و آرامش فکر احتیاج دارد.

قبل از انقلاب صنعتی که ملل اروپا مراحل ساده زندگی را طی می‌کردند محیط خانواده آن‌ها لطف و صفاتی ویژه‌ای داشت. مردان برای تأمین معيشت بکارهای خارج می‌بردند تا مند زنان تربیت و پروردش کودکان خویش را بر هر چیز ترجیح می‌دادند و فعالیتهای آنان از محیط خانواده تجاوز نمی‌کرد. توسعه صنایع که قهرآ احتیاج با فراد زیادی داشت نخستین ثمرش این بود که زن و مرد، کوچک و بزرگ را بمراکز صنعتی کشانید و موجبات تلاش و فعالیتهای بیشتری را بخارطه بترزیستن و سر و صورت دادن بنظواه رزندگی فراهم کرد. بدنبال این تغییر وضع و تفرقه وجود ای میان اعضاء خانواده پیوند ناشوئی سنت و مهر و عواطف خویشاوندی بطور فاحشی تقلیل یافت.

از طرف دیگر آزادی عمل مطلق و بی حد و حصر بلای خانمان سوزی بود که سایه شوم و سنگین خود را بر سر اجتماع افکند اصل اساسی عفت و پاکدامنی داده بمان بسیاری از خانواده‌ها

ریشه کن ساخت و جزیک سلسله مفاسد وحشتناک اخلاقی و بدینختی واژهم باشدگی تیجه‌ای بیار نیاورد و نیز بسیاری از اصول اخلاقی و شیوه فامیلی و اجتماعی که اکثر روی مبادی دین و فضیلت بود بتدریج از میان رفت.

امروز با تمام پیروزیهای که در اثر پدیده‌های کمال مادی نصیب پسر شده است از دیاد آمار طلاق و قوس صعودی آن بصورت یکی از مشکلات بزرگ‌گه اجتماعی جلوه کرده و ملل متعدد را دریک بن‌بست خطرناک‌گرفتار ساخته است بطوریکه نمیتوانند برای تبدیل و جلوگیری از ازدیاد آن چاره‌ای پیدا کنند.

اندک اختلاف سلیمانی بین زن و مرد زمینه جدال و تنازع را فراهم می‌کند و اختلافات و کشمکش‌های دائمه دار میان آن‌ها در گیرمی‌شود. بدینهی است وقتی ابرهای هوی و هوش افق‌زندگی زناشوئی را فراگرفت آن وحدت ویگانگی فیما بین، بمرور زمان نابود می‌شود و سرانجام بجدائی وقطعه شدن رشته پیوند و اتصال میانجامد. قسمتی از وقوع طلاقها بر سر مسائل کوچکی است که حل آن سهولت امکان‌پذیر است. اندکی گذشت و فدا کاری شکاف موجود را زین میرد و آتش اختلاف را فرو مینشاند اغمان و گذشت از ناحیه هریک از زن و مرد بروز کند کاملاً میتواند در استحقام پیوند زناشوئی آنان مؤثر واقع شود و اصل و دامنه محبت را عمیق و پایدار سازد. یکی از آقایان ایرانی اظهار میداشت: در این چند سال اخیر که در آلمان اقامت نموده‌ام تمام همسایگانم بلا استثناء کارشان بطلاق کشیده وزن و شوهر از یکدیگر جدا شده‌اند!!

ارتباط و مودت قلبی بین فرزند و پدر و مادر ضعیف است کوکان از رافت پدر و مهر و عواطف سوزان مادر کمتر عایدشان می‌شود. بیشک پرامون تربیت و پرورش فرزند وظائف مخصوصی برای مادر پیش‌می‌آید مهمترین آن فامیلی سرپرستی دقیق و نوازش فرزند است که از نظر روانی کمال اهمیت را دارد. خواسته‌های مدام طفل و پرورش غرائز لطیفیش در پناه عاطفة سوزان و احساسات شدید مادر تأمین می‌شود و هیچ‌چیز نمیتواند جای آن را پر کند.

زن بحکم طبیعت دارای وضع خاص روحی و جسمی است: دستگاه آفرینش اورا با مصالح مخصوصی مجهز کرده، و موظف است نقش خود را بخوبی در خانواده ایفا کند. اما زنان غربی بوظایف سنتی که در برابر خانواده عهده‌دارند، توجهی نمی‌نمایند؛ و التفاتی بوظایف مقدس مادری و خانه‌داری ندارند فرزندان نیز بواطه کمبود، محبت نه تنها مسئولیت و تکلیفی نسبت بوالدین در خود احساس نمی‌کنند؛ بلکه این روح عصیان و سرکشی که در آنها پدید آمده است، تیجه فرار از مستولیت و تجاوز از وظایف مادران است. والدین موانعی که در سر راه

خیره سریهای فرزندان خود ایجاد نمیکنند بهجای خود ، بلکه راه را برای هر زیکها و هوسرانیهای آنها هموارتر مینمایند ، بهمین علت افکار جوانان امور وزار مسیر مسائل اساسی زندگی منصرف شده ، بر اراده آنان هوسمهای مستعار است: بلا یافته ؛ و روز بروز انحطاط اخلاقی نسل حاضر توسعه می‌یابد .

مناسبات دوستانه و روابط مردم با یکدیگر سرد و ازعماطف عمیق و ریشه دار خالی است. محبت قلبی که یک رابطه عاطفی و روشی بخش زندگی است ! گوئی در میان چرخهای ماشینهای صنعتی متلاشی شده است ، اصول ازایشان ، گذشت ، همدردی خبری نیست ؛ و شاید عدد دوستان هر کس از شماره انگشتان دست تجاوز نکند ، او قاتی که نگارنده در بیمارستان بستری بودم با اینکه ملاقات کنندگان از من زیاد نبودند ، امادر عین حال میتوان ادعای کرد که من بیش از همه بیماران آلمانی که در آن بخش بستری بودند ، عیادت کننده داشتم و همین موضوع برای کارکنان بیمارستان بسیار جالب و اعجاب آمیز بود ، چه بندرت میدیدم که آلمانی حتی از بیمار فامیل خود دیدن نماید ۱۱

بد نیست در اینجا برای اثبات گفتار خود حادثه‌جالی را بنوان یک شاهد ارزش براى شما نقل کنم : تا بمیزان مهر و عواطف ملل متمدن پی بپرید : چند سال قبل یکی از اساتید دانشگاه آلمان در حضور جناب آقای محققی پشرف اسلام فائز گشت ، پس از مدتی تازه مسلمان در اثر عارضه بیماری؛ در یکی از بیمارستانها بستری گردید ، آقای محققی پس از استحضار ازحال وی در بیمارستان از او عیادت کرد ، اما برخلاف انتظار با چهره افسرده و غمگین پروفسور مواجه گردید و علت افسردگی و ناراحتی را از مشارالیه جویا شد . پروفسور که تا آن لحظه سخنی نمیگفت و سرگرم افکار ملالت بار خویش بود ، لب بسخن گشود و ماجراهی شگفت انگیزو تأسف آرخود را اینطور شرح داد :

امر و زن و فرزند بملاقاتم آمدند ؛ از بخش مربوطه بیمارستان باطلاع آنها رسید که من مبتلا بسرطان شده‌ام ، هنگام تودیع و خروج از بیمارستان آنها من امتحان و گفتند طبق اطلاعی که هم اکنون بیمار سید اشداد اثر ابتلای بسرطان در آستانه مرگ قرار گرفته اید و از عمرتان بیش از چند روز دیگر باقی نیست ؛ ما برای آخرین پار باشما تودیع میکنیم ، و از عیادت مجدد شما معذرت میخواهیم ۱۱ .

آنگام ریض بسخنان خود این طور ادامه داد : هر گز این ناراحتی محسوس و عذاب روحی من برای آن نیست ، کم درهای امید برویم بسته شده ، و از ادامه حیات مایوس گشتم ،

بلکه این رفتار دور از انصاف و غیر انسانی که از زن و فرزند خود شاهده کردم؛ مرا سخت تخت فشار و ناراحتی قرار داده است آقای محققی در حالیکه تحت تأثیر حالت اسفانگیز اوقار گرفته بودند، اظهار داشتند: چون در اسلام عیادت نمودن از بیمار بسیار تأکید شده من هر گاه فرنستی یا بهم بمقابلات شما خواهم آمد و وظیفه دینی خود را انجام خواهم داد. از این بیان بر قیافه در دننا کش شعفی زائد الوصف پرتوافق کند.

وضع بیمار بتدریج رو بخامت میرفت، و پس از گذشتן ایامی چند زندگی را بدرود گفت. برای انجام مراسم دینی و دفن، عده‌ای از مسلمانان بیمارستان رقه و جنازه تازه مسلمان را بقیرستان حمل نمودند؛ اما قضیه بهمینجا خاتمه نیافت؛ مقارن دفن، ناگهان جوانی که آثار عصبانیت از چهره اش نمایان بود باعجله از راه رسید و پرسید: جنازه پروفسور کجا است؟ در جو اپشن گفتند مکرها با متوفی نسبتی داری؟ گفت آری او پدر من است و آمده‌ام جنازه اش را برای تشرییح تحول بیمارستان بدهم، زیرا چند روز قبل از فوت جنازه پدرم را بمبلغ سی مارک (شصت تومان) به بیمارستان فرخته ام!! اگر چه برای این موضوع اصرار و پافشاری زیادی کرد ولی چون با مخالفت و عدم رضایت حضور و بروش ناچار از تعقیب قضیه منصرف گردید؛ بعد که از شغل وی صحبت بیان آمد، جوان گفت: صحیح هادریکی از کارخانجات مشغول کار و عصرها هم آرایشگری سلک می‌کنم!!!

این حادثه که یک واقعیت تلخی است؛ میرساند که تا چه حد مهرو عواطف انسانی در جامعه متمن روبنا بودی گذارده است. امر و زیر قهقهائی بشریت از نظر فضائل اخلاقی؛ وطنیان مقاصد اجتماعی غیرقابل انکار است، متفکرین بزرگ ضمن اعتراض باین حقیقت تلخ بفکر چاره‌جوئی افتد. وازادامه این وضع ناگوار بمحض رنج میرند؛ آنها در درابخوبی درک نموده، ولزوم مبارزات اساسی را علیه خود سریه اوبی بند و باریها، و ساختن یک دنیای نوین بر اساس ایمان و فضیلت احساس کرده‌اند. اگر دنیای کنونی بخواهد ریشه اینهمه مقاصد و انحطاط را بسوزاند راهی ندارد؛ جزاینکه از تعلیمات آسمانی انبیاء خدا الهام بگیرد، آری تاوقی که فضای عقل بشر را طوفان شهوات تاریک ساخته؛ و پلیدها چون ذنگیری بدست و پای او پیچیده و مانع سیر صعودی و سعادت انسانی است؛ بنجات بشریت امیدی نیست، تنها با ایجاد انقلاب در افکار و اندیشه‌های خفتگان و ادی ضلالت؛ درهم کوییدن فساد و تباہی امکان پذیر و میسر میگردد، و خلاصه تا بانسانیت واقعی و ارزش‌های معنوی بدل توجه خاصی نشود، قیافه واقعی سعادت در افق زندگی بشر نمودار نخواهد شد.

(پایان)